

Islams Principper

www.masjed.dk

Kapitel 5

Bøn og tilbedning

Tilbedningens ånd

Salah

Fasten

Zakah

Hadj – Pilgrimsrejsen

Et forsvar for islam

Jihad

BØN OG TILBEDNING

Profeten Muhammad (Guds fred være med ham) har pålagt os at tro på de fem trosartikler:

1. Troen på den ene Gud, som helt er uden partnere
2. Troen på Hans engle
3. Troen på Guds bøger, inkl. Qur'an, Hans sidste bog.
4. Troen på Guds profeter, inkl. den sidste profet Muhammad (fred være med ham).
5. Troen på livet efter døden.

Islams Principper

www.masjed.dk

Disse fem trosartikler udgør hjørnesteinen i den islamiske tro. Den der tror på det er kommet indenfor i Islam, og er blevet medlem af muslimernes samfund. Men man bliver ikke en komplet muslim blot ved at tro det rigtige. For at blive en komplet muslim er det nødvendigt, at udføre instruktionerne som profeten Muhammad gav os, fred være med ham, og at praktisere de ting Gud har pålagt os.

At tro på Gud gør det obligatorisk at adlyde Ham i praksis, for det at adlyde er ledetråden i Islam. Gennem Islam er det, at der opstår end sand forståelse af, at Han alene er Guden, og at vi er Hans skabning, Han er vores Herre, og vi er Hans slaver. Han er Herskeren, og vi er dem Han hersker over. Efter at have vedkendt sig Ham som Herren og Herskeren er lydighed den eneste vej, ellers ville man være at betragte som en rebel. Når man har troen på Gud og troen på at Qur'an er Guds bog, sendt til os, ja - så er det absolut nødvendigt for os, at adlyde alt hvad der står i den bog. Ved siden af det, er det forstået at profeten Muhammad

(fred være med ham), er blevet sendt fra Gud, hvilket må få den konsekvens, at alle hans ordrer og forbud også kommer til os fra Gud, og efter denne erkendelse bliver lydighed overfor profeten også en pligt, og derfor kan kun den, der praktiserer alt hvad profeten påbød gennem sin egen adfærd, kende sin pligt overfor Gud.

Den allerførste ting er «Ibadah», tilbedning. Det er den første og væsentligste pligt som skal praktiseres, af enhver der hører til i muslim samfundet.

TILBEDNINGENS ÅND

Ibadah er et arabisk ord, der kommer fra roden: abd. Abd betyder slave (tjener) , og derfor underkastelse. Allah er Herskeren, og du er slaven. Hvad som helst slaven gør i lydighed overfor sin herre, er «Ibadah». Den islamiske opfattelse af Ibadah er meget

Islams Principper

www.masjed.dk

---

bred. Hvis du renser den tale fra skidt og ukvemsord, falskhed og løgn, og i stedet taler sandt og godt om tingene, og gør alt dette udelukkende fordi det er Gud, der har pålagt dig det, så er det «Ibadah» uanset ~ hvor sekulært det synes. Hvis du adlyder Gud:’ forretningslivet og i økonomiske anliggender til punkt og prikke, overfor alle du er i kontakt med. så er det «Ibadah». Hjælper du de fattige og hjemløse, giver mad til de sultne, og giver omsorg til dem der lider, så er også dette «Ibadah», såfremt du gør det oprigtigt og uden nogen skelen til egen fordel.

I korthed kan det siges, at alle dine aktiviteter er Ibadah, såfremt de sker i henhold til Guds lov, og det endelige og eneste mål er at søge behag hos Gud. Så når du gør det gode og undgår det onde, så gør du det for at behage Gud, eller undgå noget af frygt for at mishage Gud. Gør du dette i alle livets faser og situationer, så er dine islamiske pligter under udførelse, dit Ibadah. Ibadah's sande oprindelse er at behage Gud. Selv dine pligter i økonomisk henseende er det, når du tjener dine penge ærligt, og føder på dem der er afhængig af dig, så længe du er ærlig og sandfærdig i det hele og opfylder Guds lov.

Kort og godt kan man altså sige, at Ibadah dækker alle menneskets aktiviteter, når blot de er i henhold til de ting, Gud har befaleet vi skal gøre. Som en hjælp til at nå disse mål er tilbedning blevet en praksis. Det er en træning, og jo mere vi følger træningen, des bedre bliver vi udstyrede til at forene teori med praksis.

På denne måde er Ibadah en søjle hvorpå resten af islams bygning hviler.

SALAH

Salah er den mest fundamentale af de obligatoriske ting i Ibadah. Det er navnet på de fem daglige bønner, der består af fem gange forfriskende og gentagende oplevelser, af det du har i din tro.

Islams Principper

www.masjed.dk

Du står op tidlig om morgenen, vasker dig, og præsenterer dig selv foran Gud i bøn. De mangeartede bevægelser og positioner under bønningen, er selveste ånden i underkastelse. De mange recitationer påmindrer dig hele tiden om din tilknytning til Gud, du søger din Guds hjælp og retledning, og beder Ham igen og igen om at støtte dig til ikke at blive af dem, der vækker Hans vrede, men til at følge den af Ham valgte vej. Du læser op fra Guds bog og udtrykker dig som et vidne overfor de mange profeter og opfrisker troen på dommens dag og husker på at du skal stå til regnskab foran dm Herre, for alt hvad du begår.

Det er sådan din dag begynder. Efter nogle få timer kalder muezzinen dig til bøn, og igen knæler du for Gud og fornyer din pagt med Ham. Du lægger for nogle få øjeblikke afstand mellem dig og dine verdslige gøremål og søger indenfor i audiens hos Gud. Denne handling påmindrer dig endnu engang om din virkelige rolle i livet. Efter denne lille aftræden går du igen tilbage til dine andre affærer, indtil du efter endnu nogle timer igen har foretræde foran din Herre. Igen bliver du påmindet om din relation til Gud og livet. Når så solen går ned, og aftenmørkedet begynder at sænke sig om dig, træder du endnu engang frem til bøn, så at du ikke glemmer dine pligter og afrunder dine bønner for dagen. Efter nogle få timer præsenterer du dig så igen for sidste gang i dette døgn foran din Herre, fremsiger dine bønner, og fuldkommengøre derved hele døgnets cyklus af henvendelser til Gud. Bønnernes tidspunkt og sted får dig til aldrig at glemme objektet og meningen med dit liv, midt i alle de verdslige gøremåls forvirring.

Det er let at fatte, hvordan daglige bønner kan styrke grundlaget for tro, og forberede til et liv med gode egenskaber og lydighed mod Gud. Det er som en forfriskning for troen, og fra dette opstår der mod, oprigtighed, meningsfuldhed, renhed i hjertet, sjælens udvikling og moralsk berigelse.

Læg mærke til hvordan dette opnås. Du foretager din afvaskning, på den måde det er blevet beskrevet af profeten Muhammad, og du fremsiger dine bønner, på den måde han har foreskrevet (fred være med ham). Og hvorfor det? Simpelthen fordi du tror på

Islams Principper

www.masjed.dk

---

profethvervet hos profeten Muhammad (fred være med ham), og derved bliver det din pligt at følge hans forskrifter uden beklagelser.

Hvorfor ikke kritisere Qur'an og være respektløs overfor den? Det er fordi du accepterer den som værende Guds ord, og at tale dårligt om den er at forbryde sig mod Gud. At afvige fra denne bog ville være en synd, da det er Guds ord. I bøn reciterer du mange ting stille, og om du reciterer dem eller ej gør egentlig ikke nogen forskel, for der er jo ingen til at kontrollere dig, men du vil aldrig gøre noget sådant med vilje. Hvorfor ikke? Fordi du ved, at Gud altid overvåger, hører alt hvad du reciterer, og er klar over alle ting, både åbent og skjult. Hvad får dig til at sige bønnerne, på steder hvor der ikke er nogen til at fortælle dig, at du skal fremsige dem? Det er naturligvis fordi du ved, at Gud altid ser dig. Hvad får dig til at forlade en vigtig forretningsaftale og skynde dig til moskeen? Hvad får dig til at bryde din søde søvn om morgenen, tidligt, bevæge, dig til moskeen i middagsheden, og til at forlade din underholdning om aftenen, for at søge bønnen? Er det andet end sansen for at fuldføre dine forpligtelser, din følelse af at du må fuldføre det ansvar, du har overfor Herren, uanset hvad der så end sker. Og hvorfor er du bange for at gøre nogen fejl i dine bønner? Det er fordi dit hjerte er fyldt med frygt for Gud, og du ved, at du kommer til at stå foran Ham på dommens dag og afgive et regnskab for hele dit liv.

Kan der være nogen bedre træning, hvad angår ånd og moral, end bøn? Det er denne træning, der gør et menneske til en perfekt muslim. Den påmindelse om pagten med Gud, den fornyer troen på Gud, opretholder overbevisningen om dommens dag, og hjælper til med hele tiden at have disse ting for sit indre øje. Det får en person til at følge profeten også andre ting, og det er den stramme træning, der samordner idealer og praksis.

Tydeligvis, hvis et menneske har en bevidsthed hvor, pligten overfor Skaberen værdsættes højere end alt andet materielt, og hvis dette bliver opfrisket gennem bøn, så vil denne person også være ærlig og retskaffen i alle sine andre gøremål, for ellers ville han jo invitere Guds vrede over sig, den vrede som han hele tiden har stræbt efter at undgå. En sådan person vil adlyde Guds love i alle livets faser, på samme måde som

Islams Principper

www.masjed.dk

---

han foretager de fem daglige bønner. En sådan person kan man stole på alle områder, fordi hvis han sanser skyggen af synd eller snyd, vil han søge at undgå det. Hvis det skulle ske at en person, efter en træning som beskrevet (de fem daglige bønner), alligevel skulle afvige fra reglen og ikke adlyder loven fra Gud, så kan det kun være forårsaget af en særlig indre fordærvelse i selvet.

Endvidere er det nødvendigt at sige bønnerne sammen med andre, og især fredagsbønnen. Dette er med til at skabe følelsen af broderskab og samhørighed og styrker kærlighedens bånd mellem mennesker. Der opstår en form for kollektiv enhed og en udligning af skellene mellem rig og fattig. Bønnen virker også som en forenede faktor, mellem dem der regerer, og dem der bliver regeret over, mellem den sorte og den hvide man, analfabeten og den uddannede, alle sammen står de på en række og beder til Gud. Bønnen er også med til at optræne en stærk disciplin og Lydighed under en valgt leder. Med andre ord, bønner er med til at fremelske alle de egenskaber, der kendetegner et rigt individuelt og kollektivt liv.

Disse er nogle få af de myriader af fordele, vi kan udlede af de daglige bønner. Hvis vi forkaster bønnen og holder os væk, så er det kun os selv, der er taberne. At skulke fra bønnen kan kun betyde en ud af to ting, enten vedkender vi os ikke, at bønnen er en pligt, eller også vedkender vi os at bønnen er en pligt og skulker fra den alligevel. I det første tilfælde er vores udtalelse om at være troende i virkeligheden en skamløs løgn, for hvis vi nægter at tage mod ordrer, så anerkender vi ikke i sandhed Guds autoritet. I det andet tilfælde, hvor vi anerkender Hans autoritet og alligevel blæser på den, så er vi slet og ret de mest utilregnelige skabninger, der træder på denne jord. For hvis det er vores adfærd over for den højeste autoritet i universet, hvilken garanti er der så for, at vi ikke gør det samme over for vores medmennesker? Og hvis dobbeltmoral er fremherskende i samfundet, så er det sikkert, at der vil komme et skrækkeligt resultat af splid ud af det i den sidste ende.

FASTEN

Islams Principper

www.masjed.dk

Hvad bønnen søger at gøre for os hver dag, gør fasten i Ramadan for os på en måned (ramadan er den niende måned i månekalenderen), en gang om året. I denne periode hverken spiser eller drikker vi noget som helst fra daggy til skumring, uanset hvor sultne vi bliver, og uanset hvor tillokkende og lækker en anretning vi bliver præsenteret for. Hvad er det, der får os til frivilligt at gennemgå sådanne strabadser? Det er intet andet end tillid til Gud, og tro på Ham og dommens dag. Hvert eneste øjeblik under fasten undertrykker vi vores ønsker og indfald, og gennem det udtrykker vi i virkeligheden en bekræftelse på Guds lovs ophøjethed.

Denne bevidsthed om pligt, ånd og tålmodighed, der får os til at overholde fasten igennem en hel måned, styrkes gennem fasten, og den styrker vores tro. Strabadserne og disciplinen gennem denne måned stiller os ansigt til ansigt med livets realiteter og hjælper os til at klare vores liv gennem resten af året, et liv i sand underkastelse under Hans vilje.

Fra et andet synspunkt ser det ud til, at fasten har en stærk indflydelse på samfundet, for alle muslimerne, uanset deres status, skal faste gennem den samme måned. Denne understregning af menneskenes enhed, og deres ligeværd bringer os et langt stykke nærmere broderskabet mellem mennesker. I løbet af måneden ramadan afslører ondskab sig selv, mens godheden træder i forgrunden, og hele atmosfæren er fyldt med renhed og fromhed.

Denne disciplin er blevet pålagt os til vores fordel. De der ikke fuldfører denne primære pligt, kan heller ikke stoles på når der er tale om andre pligter i livet. Men de værste er dem, der ikke afstår fra at spise og drikke offentligt i denne måned. Ved en sådan adfærd viser de, at de i hvert fald ikke bryder sig noget som helst om Allahs befalinger. Ham som er Skaberen og Opretholderen. Ikke blot dette, men tillige viser de, at de ikke er loyale medlemmer af muslimernes samfund, rettere, de har intet med det at gøre. Kun det værste kan ventes fra sådanne hylere.

Islams Principper

www.masjed.dk

ZAKAH

Den tredje pligt er zakah. Enhver muslim er pligtig til at betale en bestemt del af sin opsparing (2 %) når den er over et vist minimum, en gang om året, til sine fattige medborgere, en ny-konverteret Islam, en rejsende eller en person medgæld. Dette er minimum, men jo mere du betaler, des mere vil Allah vise sin barmhjertighed overfor dig.

Pengene der bliver betalt i zakah, er ikke noget Allah behøver eller modtager, Han er hævet over alle behov eller ønsker, Han lover os i sin milde og barmhjertige egenskab, at der vil blive os en stor belønning til del, dersom vi hjælper vores svagerestillede brødre. Dog, der er en væsentlig betingelse for at blive belønnet på den måde, og det er: når vi betaler i Allahs navn, så må vi ikke forvente noget som helst materielt igen fra nogen side, heller ikke om det er et godt rygte eller lignende.

Zakah er lige så meget en hovedbestanddel af Islam, som de andre dele af ibadah er det: Salah - bøn, samt sawm-faste. Den fundamentale værdi består i at den forankrer i os noget der hjælper os af med selvished, og det forhindrer samfundet i at have en urørlig «pengeadel». Islam accepterer kun de folk indenfor sine rækker, der er villige til at give ud af det de har tjent på Guds vej, villigt og uden skelen til andre fordele. Der er ingen plads til nærighed. En sand muslim vil når kaldet lyder, ofre alle sine ejendele på Allahs vej, for zakah har allerede opøvet ham i at gøre det.

Muslimsamfundet har meget at opnå gennem zakah. Det er den en tvungen pligt, for enhver muslim der har noget, at hjælpe sin fattige medborger. Værdierne er ikke til for, at han alene skal bruge dem på sin egen komfort og luksus, der er folk, der med rette kræver noget af hans rigdom, og de er enker og forældreløse i samfundet, de fattige, de invalide, dem med evnerne - men uden økonomi til at udvikle dem, folk der ellers kunne blive meget nyttige for samfundet. Den der ikke anerkender kaldet, når det

Islams Principper

www.masjed.dk

---

gælder hans ejendom, til fordel for denne slags mennesker i hans samfund, er i sandhed ond. For der er ingen større ondskab end den at fylde egne lommer, alt imens andre dør af sult eller lider under arbejdsløshed. Islam er en klar fjende af selviskhed, griskhed og skaffesyge. De vantro, der ikke er i besiddelse af universal kærlighed, kender kun til at beskytte og forøge deres formue, f.eks. ved at udlåne penge mod rente. Islams lære er det modsatte af denne indstilling, her deler man sine værdier med andre, hjælper dem til at stå på egne ben, og blive produktive medlemmer af samfundet.

HADJ – PILGRIMSREJSEN

Den fjerde hovedbestanddel af ibadah, er hadj, pilgrimsrejsen til Mekka. Byen Mekka omgiver i dag det lille hus, som profeten Abraham (Guds fred være med ham) opførte til hjælp til tilbedningen af Allah. Allah belønnede ham ved at kalde huset for «Sit Eget Hus»», og ved at gøre det til centret, mod hvilket alle vender deres ansigter i bøn. Desuden gjorde Han det obligatorisk for alle der har råd til det, mindst en gang i deres liv, at besøge dette hus. Dette besøg, er ikke blot en venskabelig visit. Pilgrimsrejsen har sine ritualer og betingelser, der skal opfyldes, noget der indgiver i os, fromhed og godhed. Når vi tager på pilgrimsrejse kræves det af os, at vi undertrykker vores lidenskaber, afstår fra blodsudgydelser og forbliver rene i ord og handling. Gud lover belønning for vores oprigtighed og underkastelse.

Pilgrimsrejsen er på denne måde den højeste af alle former for ibadah. Fordi intet menneske, der ikke virkelig elsker Gud, ville begive sig ud på en så lang rejse, efterladende alle sine kære bag sig. Denne pilgrimsrejse er ikke som nogen anden rejse. På denne rejse er alle tanker koncentreret om Allah, hele ens væsen vibrerer af intensitetens ånd, og når man når frem til de hellige steder, så finder man en atmosfære fyldt med fromhed, godhed og guddommelighed. Stederne der besøges,

Islams Principper

www.masjed.dk

---

har været vidne til Islams storhed. Alle disse indtryk efterlader i sindet uslettelige spor og indtryk, som forbliver der til det sidste åndedrag.

Der er, i lighed med så mange andre ibadah-former i Islam, mange fordele som en muslim kan drage af denne pilgrimsrejse. Mekka er det center hvor muslimerne rejser til en gang om året, og hvor de mødes og diskuterer ting af fælles interesse, og hvor de almindeligvis bliver opfrisket i deres tro på alle muslimers lighed, og deres ret til kærlighed og sympati fra andre, uanset deres geografiske eller kulturelle herkomst. På denne måde forener pilgrimsrejsen muslimerne verden over, i en stor international familie.

ET FORSVAR FOR ISLAM

Til trods for at islams forsvar ikke er en af de fundamentale ting, så er behovet for et sådant forsvar nævnt så ofte i Qur'an og Hadith, at vi ser det som en prøvelse på vores oprigtighed og sandfærdighed som troende i Islam. Hvis vi ikke forsvarer en vi kalder vores ven mod intriger og åben fornærmelse fra hans fjender, eller hvis vi er interesserede i ham udelukkende af selviske årsager, så er vi falske venner. På samme måde hvis vi tror på Islam, så må vi beskytte og forsvare Islams prestige. Den eneste vejledende fremfærd, bør være at tjene Islam og muslimernes interesser. I forhold til det må alle vore personlige affærer finde deres plads på bagsædet.

Islams Principper

www.masjed.dk

JIHAD

Jihad er en del af det generelle forsvar af Islam. Jihad betyder at stræbe til sit yderste. En person der anstrenger sig fysisk og mentalt, eller bruger sine penge på Allahs vej, er virkelig involveret i Jihad. I shariat-sproget derimod, er ordet Jihad anvendt i den betydning, at det er en krig der føres alene i Allahs navn, mod de der praktiserer undertrykkelse som Islams fjender.

Denne store ofring på livet involverer alle muslimerne. Dog, hvis en gruppe blandt muslimerne tilbyder sig selv til Jihad, så bliver resten af samfundet automatisk løst for sin forpligtelse. Hvis der derimod ikke er nogen der træder frem, så er samfundet kollektivt ansvarligt. I en islamisk stat derimod, hvis angrebet af en fjende udefra der ikke er muslimer, er det alle i samfundet, der skal træde frem til Jihad. Hvis landet ikke har kræfter til at bekæmpe angrebet, så er det det tilstødende muslims-lands pligt at komme til hjælp, og hvis dette også skulle fejle, så er det alle muslimerne i hele verdens pligt at træde hjælpende til mod den fælles fjende' I alle sådanne sager er det den fremtrædende pligt for muslimer at deltage, i lighed med bønnerne og fasten. Den der søger at undslå sig er en synder, og hans krav på at være muslim er tvivlsomt. Han er en hykler hvis ibadah og bøn er snyd; et hjælpeløst og værdiløst skuespil.